

אֲדֹנָי

מלכותו בכל משלה היכל. הכנה לתפילה בבחינת מעשה.

יהי רצון שיפתחו שערי שמים ושערי תפילה ויתמתקן הדינים

שַׁפְּתַי

הכנה לתפילה בבחינת דיבור.

תַּפְתָּחוּ.

הכנה לתפילה בבחינת מחשבה.

וּפִי

הריני בא לשבח, לפאר ולהתפלל לבוראי ב-ה' מוצאות הפה שלכך הוא

נברא

אֹזְהֵע בּוֹמֵפ גִּיכֵק דַּטְלַנַּת זֹסֶרֶצַּ**יְגִיד**

ע"י הדיבור יומשך השפע.

תְּהַלְתֶּךָ

ויתגדל ויתקדש שמך בעולם:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונחי אלהינו ואלהי אבותינו, בורא עולם, אבינו שבשמים, אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה, אל רחום וחנון, שיפתחו שערי שמים ויכנסו תפילותיהן של כלל ישראל המתפללים לפניך היום, ובפרט תפילתן של כלל הציבור היקר שמתפלל כאן ותפילתי בתוכם לרצון לפניך - בפה ולב אחד. והרינו מכוונים להוציא ידי חובת תפילה כל אחד ואחד מישראל שאינם מתפללים מכל סיבה שהיא וּלְפִשְׁעֵי אֶפְגִּיעַ, ומבקשים ומכוונים שייחשב לכל אחד מישראל שמתפלל יחיד כתפילה בעיבור, ולא יהיה שום קטרוג וחרון על אף אחד מישראל בשום צד ואופן שיהיה. ותמחול ותסלח ותכפר לנו על כל מה שְׁחָטָאנוּ עֵוִינוּ וּפְשָׁעֵנוּ לפניך כי לכל העם בשגגה. אֵל יֵשֶׁב דָּד נְכַלְמֵ עֲנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ (א) כריעת הגוף: להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות.**אֶתָּה** (ב) כריעת הראש: ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה וממנה לכל העולמות**יְהוָה** (ג) יהוה הויה ויהי הוא ושמו אחד א. זקיפת הגוף: ב. זקיפת הראש:**אֱלֹהֵינוּ** (ד) יהוה הוא האלהים או ענין מלכודו ואלהי (ה) אבותינו (ו)

ונאמן לקיים בריתו שכרת עימם.

אֱלֹהֵי (ק) הזכרת שמו על מידת אברהם לשם המשכת שפע חדש **אֲבָרְהָם**, (ר) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת החסד.**אֱלֹהֵי** (ע) הזכרת שמו על מידת יצחק לשם המשכת שפע חדש**יִצְחָק**, (ש) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הדיון.**וְאֱלֹהֵי** (ט) הזכרת שמו על מידת יעקב לשם המשכת שפע חדש**יַעֲקֹב**. (י) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הרחמים.**הָאֵל** (יא) בעל הכוחות כולם, ובחזק גדול שולט לבדו, מחיה, מנהיג ומשגיח לבדו על כל זולתו,**הַנְּדוּל** (יב) בתכלית מידת החסד, וכל הגדולה שלו.

הַגְּבוּרָה (ד) בתכלית מידת הגבורה, וכל הגבורה שלו.

וְהַזְוָרָא (י). בתכלית מידת הרחמים והמשפט, ורק ממנו יש לירא.

אֵל (כ) **עֲלִיּוֹן** (ש). עילת העילות וסיבת הסיבות ואין מי שיאמר לו מה תעשה

ומה תפעל כי הכל מעשי ידיו. משפיע שפע לתיקון העולמות בזכות חיבור נשמת האבות בשכינה.

נְוֹמֵל (ב) נאמן לשלם שכר,

זֹחֲסָדִים (ט) **טוֹבִים** (ר) בתכלית מידת טובו.

קוֹזָה (ז) בורא ויוצר

הַכֹּל (ת) כדי להטיב לזולתו, ומחדש בטובו בכל יום תמיד את הבריאה כולה,

זוֹכֵר (ג) **זֹחֲסָדִי** (ז) **אָבוֹת** (ק) ונאמן לקיים בריתו והבטחותיו בזכות האבות.

וּמְבִיא (ב) רצונו לגאול אותנו ע"י

נְוֹאֵל (ט) משיח **לְבָנִי** (ג) **בְּנֵיהֶם** (ע)

לְמַעַן (י) **שְׁמוֹ** (ג) כדי שיתגלה יחודו, כוחו, שליטתו,

טובו, חסדו והבטחותיו.

בְּאַהֲבָה (ל) ותתגלה אהבתו לעם ישראל.

מסירת נפש.

הריני בא לעורר גילוי היחוד העליון, וּלְפָשֵׁט את גְּלוּיָו על לבם של ישראל ולדבקם בשורשם ומקשר נפשי רוחי ונשמתני עם נפש רוח נשמה של כלל ישראל, ומוסר עצמי על יחוד קדושת שמד, ומקבל עלי ברצון מצות עשה לשוב בתשובה שלמה וארבע מיתות בית דין. רבונו של עולם, חטאנו, עוינו ופשענו לפניך. אנא בשם **יְיָ הָאֵל וְאֵל הָאֵל** יהודה תמחול תסלח ותכפר לנו בכח ד' מיתות בית דין: סקילה, שרפה, הרג וחנק, ובכחם תרד מלמעלה אש תכלת דמלכות ואהיה נקרב על גבי מזבֶּחַ בטהרה ואתדבק ביחוד קבו"ש ואהיה כסא מרכבה ל- **יְהוָה** ב"ה וב"ש.

שיכפר עונותינו ויסלח לחטאתינו ויכתבנו עם הצדיקים והראויים לחיי העולם הבא. שהם נכתבים בספר החיים. בין שנחיה בין שנמות.

הנקבע בין הצדיקים - הוא הנכתב בספר החיים. והגדחה ונקבע בין הרשעים - הוא הנכתב בספר המתים. והתלוי ועומד הוא הבינוני שאין דינו נגמר עד יום הכיפורים. ועל זה מתפללים ואומרים זכרנו לחיים. ואמנם עוד יש הגזירות על המקרים שבעולם הזה, כי אפשר לצדיק שיתיסר מפני היותו צדיק, ואפשר שמפני צדקו יעליח. ולרשע כמו כן, אפשר שיצליח מפני היותו רשע, ואפשר שמפני רשעו יאבד, או יתיסר. ונמצאו גזירות אלה נמשכות אחרי הדין הראשון שזכרנו. ואולם על כל הגזירות האלה מתפללים

זְכָרְנוּ זְכַרְיָאֵל. לְזַיִים. אֵהִיה יְהוּה אֵהִיה מְלֶךְ יחיד בשליטה

זַפְיָן בְּזַיִים. כְּתַבְנוּ כְּתַבְיָאֵל (בנעילה: **זַתְמָנוּ זַתְמִיאֵל**)

בְּסֵפֶר מַלְכוּת זַיִים שְׂרֵי יְהוּה. לְמַעַן: גילוי שכינתך **אֱלֹהִים**

אֵל זֵי אֲדֵנִי זַיִים:

מְלֶךְ: (פ) יחיד בשליטה **עוֹזֵר** (ז) לאדם בכל רגע בחייו ולכלל ישראל
וּמוֹשִׁיעַ (ק) לכלל ישראל ולאדם בערתו **וּמְנַחֵם** (ש). מכל דבר רע ומהמוזיקים.

בְּרוּךְ: (ק) **כריעת הגוף:** להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד 'יהו'
אַתָּה (ו) **כריעת הראש:** ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה **וְאֵתְּ**
 וממנה לכל העולמות.

יְהוָה וְאֵתְּ יהוה הוֹנֵה וְיָהִי **יְאֱהָרֹנְהִי** (ס) הוא ושמו אחד
א. זקיפת הגוף:
ב. זקיפת הראש:

א (דא דהיה יהו) **אלף הי יוד הי**

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס בכח יחוד ע"ב וקס"א, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת דרום
יהו

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.
יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מְנַחֵם (י). ומשפיע עלינו חסדים בזכותו של **אַבְרָהָם** (ת):

ברכה שניה – גבורות.

אַתָּה וְגִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי.

ר"ת **אֲנִלָּא** = **בוכו** = **יוד הי** (= גימ' ד"ל)

בכח הארת שם

בוכו

נגדלת המלכות ונקראת **אֲדֹנָי** בשיעור קומתה

אלף למד פה דלת למד תיו נון ואו נון יוד ואו דלת

יהי רצון מלפניך שבכח השמות **אֲנִלָּא יְנִלָּא אֲאֲנִלְנִאֵן**

תכניע את הנחש, ובכוח גילוי יחוד הו"ו"ה ית' יודע שהנחש הוא רק שפחה (אנלא ונחש = שפחה), וידעו כולם שאתה יהוה הוא האלהים לבדך, בורא, מחיה ומנהיג את הכל וצבא השמים לך משתחווים, יחיד בשליטה, ומבלעדך אין אלהים. לבש בגדי נקם וקנא לשימך המחולל, ונקום נקמת שכינתך, ודם בניך השפוך, ובחמתך תכניע תשמיד ותכלה את כל אויבנו שונאנו ומבקשי רעתנו, ויתקיים בנו **יְהוָה יְאֱהָרֹנְהִי** ילחם לכם ואתם תחרישון.

מְזוֹזִיהַ מִתִּים אַתָּה קוב"ה בלחודו. **רב להושיע.**

מוריד הטל:

ר"ת מ"ה = ט"ל = כוזו לחבר **יוד הא ואו ב. הא**

ט"ל אותיות: **יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי**

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

מְכַלְכֵל זַיִים בְּזוֹסֵר יוד הי ויו הי. **מְזוֹזִיהַ** יוד הי ואו הי

מִתִּים כוזו בְּרוֹזְמִים רְבִים. סוּמְרַ אַכְדֵם נוֹפְלִים

וְרוֹפֵא זוֹלִים שכינה הקדושה השוכבת בעה"ר לעפר. **וּמְתִיר**

אֲסוּרִים עליית ניצוצות קודש והשארת הקלי' פגרים מתים. **וּמְקִיִּים**
אֲמוֹנָתוֹ לִישַׁנֵּי עֶפְרַיִם. מִי כָמוֹךָ בַּעַל-זְבוּרוֹת וּמִי
דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מִמִּית וּמוֹחֵיָה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְזֹזֶמֶן זֹכֵר יְצוּרָיו בְּרוֹזְמִים
לְזֵזִים.

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַזְזִיזוֹת מֵתִים.

בְּרוּךְ

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יפוד יה"ו

אֶתָּה

ירד השפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה וממנה לכל העולמות. ויהי

יְהוָה

יהיה הנוה ויהיה חיבור יפוד ומלכות יהוה

יהיה הנוה ויהיה חיבור יפוד ומלכות יהוה

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יִוְדֵי יְהוָה וְאוֹן הַיְהוָה

להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת צפון:

הוי

מוֹחֵיָה יוֹד הַיְהוָה וְאוֹן הַיְהוָה **הַמֵּתִים יוֹד הַיְהוָה כּוֹזֵן:**

אֶתָּה קָדוֹשׁ תוספת הארה במלכות **וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ** תוספת קדושה במלכות
 מצד היסוד. **וּקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה:**

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל המלכת השכינה והמשכת השפע אליה

כִּי הוּא כִי הוּא = מ"ב לְבָדוֹ ^{אין עוד מלכדו} **מָרוֹם** באצילות **וּקְדוּשׁ:**

ד' ע"ב (חסד): סוד התחזק ד' חיות המרכבה - רגלי המרכבה בסוד כסא נושא את נושאי - בשורשם העליון בכח ג' אבות ודויד הע"ה.

עיקר המרכבה הוא שיוור הענפים את שורשם

אֲבֵרָהֶם. הַסֵּד. הַנְּקִשֶׁר בְּשׁוֹרְשׁוֹ ^{וד הי ווי הי} **ע"ב ד"זיסע"ו.**

סוד שורש ישראל שהוא הטוב, הגובר על שורש אומות העולם שהוא הרע. עתה שעת רצון להתפלל לפניו שיגלה מלכותו לגמרי בעולם, ויתקן העולם על ידי זה, שישראל ישלטו וכל האומות משועבדים תחתיהם.

וּבְכִין = להוריד הארת ג' היות עליונות שבמזל העליון הח' - עוצר חסד' שבדיקנא ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה עליונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) ל- יוד הי ווי הי.

יְתַקַּדְשׁ ^{גימ' שינ דלת יוד.} **שִׁמְךָ** **יְהוָה** ^{יהיה הנוה ויהיה יהוה ושמו אחד}

אֶלְהֵינוּ ^{יהוה הוא האלהים אין עוד מלכדו} **שִׁוְדַע מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּלָּה בְּהַתְחוּקָה** **עַל יִשְׂרָאֵל**

עֶפְרַיִם ומוזה ימשכו תיקוני העולם, ובראשונה שתכנס יראתו ית' בלב כל בראוי

וישתעבדו לו. לתקן עולם במלכות שד"י,

יִצְחָק. גְבוּרָה. הַנִּקְשֵׁר בְּשׁוֹרְשׁוֹ יוֹד ה' וְיוֹ הִי. עֵיב דְּזִיבְא."

מ"ב תיבות. בירור העולם בסוד היחוד שיתגלה להמשיכו לרצונו.

וּבְכֹן = להוריד הארת ג' היות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא
ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה עליונה בבחינת ימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דס"ג: **יוד הי ואו הי וי' אותיות. יוד הי ואו הי**

תַּן פְּזֻזָּה למתק הדינים מעל ישראל הרמוזים באותיות הסופיות **מנצפ"ך**

מנצפ"ך (=תן פחד). שבשכינה העליונה והתחתונה, ותיפול פחד ויראה בתחתונים על

האומות, ועל שריהם בעליונים, שיכירו כלם האמת וישתעבדו לקדושת מלכותו, **יְהוָה**

היה הויה ויהיה **אלהינו** יהוה הוא האלהים **על כל מעשיך** שבועולם העשיה בגילוי

השליטה בעשיה. **ואימתך על כל מה שבראת** בעולם הבריאה, על

אלהים אחרים. **וייראוך כל המעשים** ימשכו האומות לעבודתך **וישתחוּו**

לפניך כל הפרואים. ויקבלו שפע מהקדושה ולא מס"מ **ויעשו כלם**

אנדה אזהת מכח שעבודם לישראל האחוזים ביחוד ימשך לאומות תיקון שהם

בשורשם ע' נפרדים, יתקשרו ע"י הע"א סנהדרין כענפים הנכללים בשורשם **לעשות**

ויתגלה היחוד **רצונך** בתכלית גילוי הרצון שכל רצון האומות יהיה לעשות רצון ה'

בלבב שלם מלכות דפנמיות וחיצוניות בלי פלוגית. **שירענו יהוה**

היה הויה ויהיה **אלהינו** יהוה הוא האלהים **שאע"פ** שעתה נראה שכאילו ח"ץ הרע שולט אין זה

אלא ברשותו יתברך ואין ח"ץ ב' ראשויות ואין עוד מלבדו וע"כ **שהשלטון** ההנהגה

לפניך בלבד, וכשיעלה ברצונו יאבד את הרע לגמרי, ובזאת השליטה יתקן עולמו.

עז חסד נכלל בגבורה **בירך וגבורה** גבורה נכלל בחסד בסוד עקידת יצחק

בימינך. ושמך מלכות שלים **נורא על כל מה שבראת**

משפיע מבריאה ולמטה למשרתים:

יעקב. ת"ת. הנקשר בשורשו יוד הי וי' הִי. **ע"ב דז"ט" תיקון ישראל.**

עד שהעולם כלו אינו נתקן בכל חלקיו - גם ישראל אינם מגיעים לתכלית מעלתם. **כשתגלה מלכותו** ית' בעולמו וישלוט הטוב וכפה הרע כראוי - אז יירשו ישראל מעלתם בשלימות בסוד שורש ישראל הגובר על שורש אומות העולם, ואז ישראל ישלטו וכל האומות משועבדים תחתיהם.

כ"ח תיבות כנגד כ"ח אותיות מילוי דמילוי דמ"ה - שורש ישראל.

וּבְכֹן = להוריד הארת ג' היות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא
ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) לע"ב דמ"ה **יהוה יוד הא ואו הא.**

תַּן ד' מיני טובה לישראל. א: **כבוד** כבוד שכינה עליונה ואז **לעמך** יזיירו בזוהר

הרקיע. טובה ב: **תהלה ליראך** ממלכות העבודה. טובה ג: **ותקוה** שיתן

לנו תי"ק ו"ה מצד הטוב, שלכל הפחות אם אין בנו מעשים לקבל הנשמה העליונה מכולם שהיא מהבריאה לפחות אל יחסר לנו רוח ונפש מן יצירה עשיה הנקראות תקוה

מצד הקדושה שבהם הנקראת טוב. **טובה** מהשפע שנמשך דרך הקוים **לְדוֹרְשֶׁיהָ** המתפשטים בזמן הגלות. טובה ד: **וּפְתוּחַן פֶּה** מ' פתוחה שהיא

השכינה - ממנה יושפע **לְמִיּוֹזְלִים לָךְ**. כשתתחזק הקדושה כראוי צריך שיהיו א: ישראל העם הנבחר, ב: בארץ ישראל המובחרת, ג: וימלוד מלך מבית דוד שהוא המלך הנבחר ובו נקשרים ישראל בקדושה. עתה מתפללים על הארץ והמלוכה וזה:

שְׂמוֹזָה לְאַרְצֶךָ הארת הקב"ה לשכינה עצמה בסוד משוש חתן. **שְׁשׂוֹן לְעֵירָךְ**. ו**צְמִיחַת** מלוכה, וצמיחת = משיח בן יוסף לצורך משיח בן דוד **קָרָן לְדוֹד עֲבָדְךָ** צמיחת גאולת השכינה מלמטה **וְעֵרִיכַת יָר**

יחוד נ"ד: **יֵאָהֳרֵיהָ יֵאָהֳרֵיהִים יֵאָהֳרֵנָה**

לְבָן יְשִׁי בן ישי בראש. **מְשִׁיחָךְ** שכינה עליונה ממנה יוצא המשיח, **בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ** משיח בן דוד:

דוד. מלכות הנקשרת בשורשה יוד הי ויו ה. **ע"ב ד"זסע ויבא ויט"**.

ג' מדריגות עיקריות בישראל: צדיקים, חסידים, ישרים, כלן טובות, מקבילות לעשרה הארות עליונות, וראוי ונכון שכלם יהיו בשמחה ברוב הארה והשפעה וכנגד זה מדריגות הרשעה יכנעו ויתבטלו. וזהו עניין תיקון מאורות. כ"ב תיבות כנגד כ"ב אותיות התורה.

וּבְכֶן = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת וימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דב"ץ: **י יהו יהוה**

צְדִיקִים יִסוּד וּמַלְכוּת יִרְאוּ וַיִּשְׂמְזוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַיִּחְסִידוּ בְּרָצָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה נֹקֵי דְקַלִּי הַרְמוּזָה בְּרִ"ת ת"פ **תְּקַפּוּץ פִּיהָ**

ר"ת ת"פ גימ' פלונית, יסכר פי דוברי שקר. **וְהִרְשָׁעָה** מה שכבר נתפשטה

כָּלָה בְּעֵשָׂן עשן המכה עיני יצחק **תְּכַלָּה. כִּי תַעֲבִיר** כריתת הס"א

שהתחילה בסוד ת' שנים במצרים ומ' שנים במדבר. **מִמְשַׁלַּת זָרוּץ ס"מ** ונוק'

מִן הָאָרֶץ עמלק בסוד עיקר זוהמת הנחש, לקיים השבועה שאין השם והכסא שלם

עד שימחה שמו וזרעו של עמלק, שבכל עת שקיים אין כל הטובה שעליה התפללנו עד עתה מתקיים.

והנה המצב **הטוב** שישאר בו העולם הוא: (א) שיהיו הברואים בכל ההכנה המצטרקת. (ב) ומלכותו ית' תהיה מתגלית עליהם תמיד, (ג) והם מקבלים מזה טובה אחר טובה עד אין תכלית. כי הנה הוא ית"ש בלתי בעל תכלית, וטובו בלתי בעל תכלית, ובהיותו שורה עליהם ומתקשר בהם, ימצאו מקבלים טוב בלא תכלית, וע"כ עתה מתפללים שימחר לגלות מלכותו וטובתו יתברך לאלתר!

כ"ז תיבות כנגד כ"ז אותיות דמילוי המילוי דאהי"ה - שהגילוי שכינה עליונה.

וְתַמְלָךְ יוֹד הַה וְיָהּ **אֶתָּה הוּא יְהוָה** היה הויה ויהיה היה ואהרונה היה ואשמו אחד **אֱלֹהֵינוּ**

מְהֵרָה בלא ס"מ בעולם **עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ** בעשיה.

בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מְקֻדְשֶׁךָ.

כְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יְמִלְךָ יְהוָה יהוה הוא האלהים אין ערך מלבדו נוק' **לְעוֹלָם**

אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר מלחמה לה' בעמלק מדר דר, ובכחדתו תתגלה מלכותו לעד ולנצח נצחים, **הַלְלוּיָהּ:**

כ"א תיבות כמנין אה"ה שבשכינה העליונה, סוד הגאולה, התשובה, והעולם הבא.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִרְאָה שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ אין עוד מלבדו.
כְּכָתוּב וַיִּנְבְּא יְהוָה יהוה הוה ויהיה הוא ושמו אחד **זָבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל**
הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרִיךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה וממנה לכל העולמות. והיה

יְהוָה יהוה הוה ויהיה הוא ושמו אחד חיבור יסוד ומלכות יהוה

הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ ר"ת שם אה"ה:

ביחיד: אם שכח ואמר: "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור, חוזר לראש התפילה. חזרת ש"ץ: שכח ואמר "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר ל"אתה קדוש".

אַתָּה בְּזוֹרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלְכָּנוּ לְעִבּוּדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה יהוה הוה ויהיה הוא ושמו אחד **יְאֵהֲרֹוּנֵהוּ** יהוה הוה ויהיה הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים או עד מלבדו **בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחוֹת הָעֶזְרָה הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמִזְחִילָה לִפְגַּמֵי הָרוּחַ וְלִסְלִיחוֹתָ לִפְגַּמֵי הַנֶּפֶשׁ וְלִכְפָּרָה לִפְגַּמֵי הַנֶּשְׁמָה. וְלְמִזְחִיל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ** בכח הכל להעביר רישומי הרוח הנרשמים בגוף וגורמים שליטת הס"א על החוטא. **בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. זְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:**

תוספת לתפילת מוסף בלבד

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים או עד מלבדו **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִפְּנֵי זִטְאֵינוּ נָלִינוּ**
מֵאַרְצֵנוּ אין הקשר שהיו נקשרים ישראל בירושלים ע"י הרגלים והיה נחשב כאילו תמיד היו שם. **וַתִּתְרוֹצְצֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ. וְאִין אֲנִינֵנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת קִרְבָּנוֹת זֹנוּבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה** יהוה הוה ויהיה הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים או עד מלבדו **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּךְ רִזְמוֹן** בכח י"ג מידות הרחמים, **שֶׁתְּשׁוּב וְתִרְוַחַם עָלֵינוּ** להעביר פגם הנשמות, **וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרוֹזְמִיָה הָרְבִים. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה** ואז יתקן המקדש שיוכל להבנות, **וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה. אָבִינוּ, מִלְכָּנוּ, אֱלֹהֵינוּ, נְלֵה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ** בגילוי האור הפנימי בהנשא ההנהגה **לְעֵינֵי כָל**

זָוִי. וְקָרַב פְּזוֹרֵינוּ הַנְּשֻׁמוֹת מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנִפְּזוֹתֵינוּ כְּנֶסֶס
 מִיִּרְכַּתֵי אָרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ מִהָאֲרָצוֹת עֲצֻמוֹ יְהוָה ^{הַיְהוָה הַיְהוָה וְהַיְהוָה} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ
 לְצִיּוֹן יְסוּד דְנוּק' עֵירָךְ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם מַלְכוּת דְנוּק'
 עֵיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמּוֹזַת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{יֵאָהֲרֶנּוּ הָאֱלֹהִים} וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת זֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
 כְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהִלְכָתָם. אֶת מוֹסַף יוֹם (בשבת: מוֹסְפֵי
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיזַת
 הָעֶזְרָא הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שְׂכַתְבַּת עָלֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ:

עָלֵינוּ לְשִׁבּוֹן שֶׁבַח לְעוֹלָם הַאֲצִילוֹת לְאֲרוֹן מַלְכוּת הַכֹּל יְסוּד. הַקַּב"ה
 לְתֵת בְּבְרִיָּאָה גְּדֻלָּה יָגֵל. בְּהַשְׁפַּעָה לְמִשְׁרָתִים. לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
 שְׁלֹא עֲשָׂנוּ בַעֲשִׂיָּה כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת שֶׁהֵם תַּחַת הַשָּׁרִים וְלֹא שָׁמְנוּ
 בִּיעִירָה כְּמִשְׁפּוֹזוֹת הָאֲדָמָה הַמִּתְּפַרְשִׁים בְּמִדֵּינֹת הַעֲשִׂיָּה שְׁלֹא שָׁם
 וְזִלְקָנוּ כֶּהֱם אֲצִילוֹת וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם בְּרֵאשִׁית. שֶׁהֵם
 מִשְׁתַּזְזִים לְהִבָּל יִצְרָתָם וְרִיק עֲשִׂיתָם וּמִתְּפַלְלִים לְשִׁרְיָהֶם אֶל
 אֵל מְקִיפֵיהֶם. ס"מ וּפְלוֹי' לֹא יוֹשִׁיעַ: (יִפְסִיק מַעֲט) לְהַבְדִּיל א"ס הַבְּדֻלוֹת

וְאֶנְזָנוּ מִשְׁתַּזְזִים יְכוּוֹן בְּכַרְיַעָה לְהוֹרִיד מְאוֹר הַפְּנִמִּי שֶׁל הַאֲצִילוֹת וְעַד לַעֲשִׂיָּה
 כּוֹלָה. לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יורד אור מקיף לכל העולמות ומתבטלים החיצונים ואינם יכולים להתאחו

שֶׁהוּא מִשְׁכִּינָה עֵילָאָה נְוִטָה הַקַּב"ה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד וּמִשְׁפִּיעַ לְשִׁכִּינָה
 שֶׁהִיא אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּמִמִּשְׁיָד אֹר מְקִיף גְּדוֹל
 שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ הַס"א לֵינוֹק כֹּל מִיחּוּד קַב"ה וְהַשְׁכִּינָתָא, וְעִ"כ וְשִׁכִּינַת עֵזְרוֹ מִתְעַלָּה
 בְּגִבְהַי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{יֵאָהֲרֶנּוּ הָאֱלֹהִים} וְאִין עוֹד אֲזָרָה כֹּל
 הַס"א שֶׁהִיא עוֹלָם הַשֶּׁקֶר - נִכְנַעַת תַּחַת שְׁלֹטוֹן הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהוּא לְבָדוּ אֲמַת מִלְכָּנוּ
 וּמִתְגַּלָּה וְאִפְסֵ זֹלְתָנוּ. כְּכַתוּב בְּתוֹרָה, וְיִדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
 אֶל לְבָבְךָ, כִּי יְהוָה ^{הַיְהוָה הַיְהוָה וְהַיְהוָה} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} הוּא הָאֱלֹהִים ^{יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{יֵאָהֲרֶנּוּ הָאֱלֹהִים} וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת זֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל מִלְמַעְלָה לְמַטָּה וְעַל הָאָרֶץ מִתַּזְזִים מִלְמַטָּה לְמַעְלָה
 אִין עוֹד מִלְבָּדוּ:

עד כאן תוספת לתפילת מוסף.

מכאן והלאה יאמר בכל התפילות:

אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{יֵאָהֲרֶנּוּ הָאֱלֹהִים} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְזוּזֹל לְעֹזְנוֹתֵינוּ לְהַעֲבִיר
 אֶת הַרוּשָׁם בְּיוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם
 סְלִיזַת הָעֶזְרָא הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. מְזוּזָה וְהַעֲבִיר

פְּשַׁעֵינוּ להעביר הכתיבה מן הספר העליון ואז אינם עוד נגד עינינו **מִנְגֵד עֵינֶיךָ**.
כְּאָמַר אָנֹכִי שכנה עילאה **אָנֹכִי הוּא מוֹזֵה פְּשַׁעֶיךָ לְמַעַנִי**
 כח גילוי התפשטותה כוחה מעביר הפגמים. **וְזַטְאֹתֶיךָ לֹא אֶזְכֵּר**.
וְנֹאמַר מְזוֹזִיתִי כְעֵב כח הזכר של הקלי' **פְּשַׁעֶיךָ וְכַעֲנָן** כח הנקבה של
 הקלי' נמחים בכח עב וענן דמתן תורה. **זַטְאֹתֶיךָ**. שובה אלי כי
נִאֲלַתֶּיךָ ואז מיד הוא נגאל מן הס"א: **וְנֹאמַר: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר**
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ונטהר מיד להיות למעלה **מִכָּל זַטְאֹתֵיכֶם**
לִפְנֵי יְהוָה היה הונה ויהיה יאהרונהי הוא ושמו אחד **תִּטְהַרְוּ** גימ' תצמ"ן שהוא אהיה באתב"ש:
אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים יאהרונהי הוא ושמו אחד **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּנְיַע וַיִּרְאֶה**
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
זְכוּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךָ. **וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ**.
וְזַכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה.
לְזוֹן לְזוֹסֵד וּלְרוֹזְמִים. **לְזוֹזִים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם**. **בַּיּוֹם**
(בשבת: השֶׁבֶת הַזֶּה. וּבַיּוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. **בַּיּוֹם סְלִיחוֹת**
הַעֲוֹן הַזֶּה. **לְרוֹזֵם בּוֹ עָלִינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ**.

יש ב' שלבים בתהליך הגאולה, זכיר"ה ופקיד"ה כמופיע בספר שמות. בגאולה מתגלים בעליונים ב' צירופי שמות: כמנון זכור"ד, וכמנון פק"ד, הפועלים את הגאולה. ע"כ עתה אנו מתפללים שיגור עלינו גאולה שלמה מיידית ולאחר.

זְכָרְנוּ זכור"ד גימ' יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי. **יְהוָה** היה הונה ויהיה יאהרונהי הוא ושמו אחד
אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים יאהרונהי הוא ושמו אחד **בּוֹ לְטוֹבָה**. **וּפְקֹדְנוּ** פק"ד גימ' יוד הי.
 יוד הי ויו, יוד הי ויו הי. **בּוֹ לְבָרְכָה**. **וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְזוֹזִים**
טוֹבִים. **בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרוֹזְמִים**. **זוֹס וְזוֹזְנוּ וְזַמּוּל וְרוֹזֵם**
עָלִינוּ. **וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ**. **כִּי אֵל מְלַךְ זַנּוּן וְרוֹזֵם**
אֶתָּה:

גילוי כבוד המלך הקדוש בעולם בג' עילויים.

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים יאהרונהי הוא ושמו אחד **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ**, (א) **מְלַךְ עַל כָּל הָעוֹלָם**
 להחזיר כל ההנהגה בגילוי אל המלכות **כָּלוּ בְּכַבוֹדְךָ** בתקוון בהארה וה.
 (ב) **וְהַנְּשֵׂא** עילוי ההנהגה מ-וה' ל-יה' **עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ**.
 (ג) **וְהוֹפֵעַ** עילוי ג' כנגד קוץ ה-י, גילוי תוקף הדיקנא על התחוננים **בְּהַדָּר**
וְאוֹן עֲזָרָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ שתהיה ההשפעה בגילוי עד
 שירגישו הנבראים באמתתה, **וַיַּדַּע כָּל פֶּעוּל כְּעֵשִׂיָה** כי אתה פֶּעֲלָתוּ.
וַיִּבִּין כָּל יִצְוֹר ביצירה **כִּי אֶתָּה יִצְרָתוּ**, **וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר**
נִשְׁמָה בבריאה **בְּאִפּוֹ יְהוָה** היה הונה ויהיה יאהרונהי הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל** יכירו כולם
 שהקב"ה לעולם שלט גם כשהיה נראה שהקלי' לכאורה שלטה. **מְלַךְ** מאז ולתמיד

שליטה מוחלטת שאפילו הרעה מחזירה לטובה, ומלכותו מלכות דקדושה מתלבשת

בקלי' להכניעם **בְּכָל מְשָׁלָה** אין עוד מלבדו.

(בשבת: **אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים** יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו **וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצָה נָא בְּמַנּוּחֵינוּ.**)

קִדְשָׁנוּ בכתר **בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים זִלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ** תפארת, **שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ יְסוּד, שְׁמֹן נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ** מלכות, **וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת.**

יהי רצון, שתסיר ממני את לב האבן ותשים לי לב בשר ותמול את ערלת לבני. ויהי לבי מסור בידך ותכפה אותי לעשות רצונך. ויהיו כל מעשי לשם וכרצון שקמים, לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, ולא תפול תקלה על ידי.

כִּי אַתָּה יְהוָה יהוה הוה ויהי הוא ושמו אחד **אֱלֹהִים** יהוה הוא האלהים יאהלוהוים אין עוד מלבדו **אֵמֶת, וּדְבָרְךָ מְלִכָנוּ אֵמֶת וְקִים לְעַד.**

בְּרוּךְ יְסוּד יְהוָה יהוה הוה ויהי הוא ושמו אחד **אֵמֶת** מלכות **יְהוָה** יהוה הוה ויהי הוא ושמו אחד חיבור יסוד ומלכות

ה (דאחיה יהו'), אלף הה יוד הה

מְלַךְ מוֹזֵל וְסוֹלֵן בְּנֵי שַׁעֲרֵי בֵּינָה לְעֹנֻתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר חֶלֶק פֶּגַם אָדָם הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה שִׁישׁ בְּכָל אֶחָד מֵ-ו' אֲלָפִים שָׁנָה, מְלַךְ עַל כָּל הָאָרֶץ סוֹף בְּנֵי רִאשׁ הַשָּׁנָה מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכְּפּוּרִים:

רְצָה כְּתָר יְהוָה יהוה הוה ויהי הוא ושמו אחד **יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים** יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו **הִ' בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלַתְּפִלָּתָם הִ' שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְאַתָּה בְּרוּחְמֶיךָ הַרְבִּים, תַּזְזִיכֵנוּ בְּנוֹ וְתַרְצֵנוּ וְתַזְזִיכֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרוּחֵימִים.**

בְּרוּךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יהו'

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה וממנה לכל העולמות. יהוה

יְהוָה יהוה הוה ויהי הוא ושמו אחד חיבור יסוד ומלכות יהוה

י (דאחיה יהו') אלף למד הי יוד במ

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מעלה:

יוד

הַמּוֹזֵזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ

בריעת הגוף (יזהר בכריעה עד שיחפיקן חוליותיו)

ו' לגבי ה'

וּכְתוּב (נעילה וזאתום) לְזֵזִים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יוֹד הִי וַיִּוִּי הִי בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל
הַטוֹב.

בְּרוּךְ כריעת הגוף: להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. י"ד"ו

אֲתָה כריעת הראש: ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת'

לשכינה וממנה לכל העולמות. אֵלֶיךָ

יְהוָה יהי הוה ויהי
יאהרונהי
הוא ושמו אחד חיבור יסוד ומלכות: יהוה

זקיפת הגוף: ה' עולה ? ו'

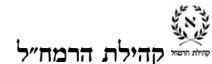
זקיפת הראש: ה' עולה ? י'

ה (דאיה יה"י) אלף למד הה יוד ממ

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מטה
היו

הַטוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת ס"ת תכה :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה זֵזִים זֵזִים וְזֵזִים וְזֵזִים וְזֵזִים וְזֵזִים וְזֵזִים
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּבְרָכָנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֲזוֹד בְּאוֹר
פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְהוָה יהי הוה ויהי
יאהרונהי
הוא ושמו אחד אֱלֹהֵינוּ

שְׂאֵתָה הוּא

כריעת הראש

" לגבי ה'.

יְהוָה יהי הוה ויהי
יאהרונהי
הוא ושמו אחד

זקיפת הגוף: ה' עולה ? ו'

זקיפת הראש: ה' עולה ? י'

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים
יאהרונהי
אין עוד מלבדו וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר זֵזִים וּמִצֵּן יְשׁוּעָנוּ אֲתָה הוּא.

לְדַר וְדַר נֹדָה לְךָ הַכֶּרֶת הַטוֹב וְנִסְפַר תְּהִלָּתְךָ:

עַל זֵזֵינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,

וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ,

וְעַל גְּסִיף שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ,

וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת - עֶרֶב וּבֹקֶר

וְצִהָרִים,

הַטוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רוֹזְמִיךָ. הַמְּרוֹזֵם, כִּי לֹא תָמוּ זִסְדֶיךָ,

כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לְךָ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ

לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַזֵּזִים יוֹדוּךָ סֵלָה.

יהוה הוא האלהים
או עוֹד מִלְבָּדוֹ

תּוֹרָה וְזֵימִים יי. אֶהְבֶּה וְזָסֵד הַד. צְדָקָה וְרוֹזְמִים
וְנ. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם הַי. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֵז וְשָׁלוֹם.

וּבְסֵפֶר זֵימִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
וְנִזְנוּמָה וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב (נעילה וְנִזְנוּתָם) לְפָנֶיךָ
אֲנִזְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְזֵימִים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ: להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יה"ו יאההויהה

אֶתְּהָ: ירד השפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה וממנה לכל העולמות. יהוה

יְהוָהוּוְהַיְהוּוּ: יהוה הוה ויהוה הוא ושמו אחד חיבור יסוד ומלכות: יהוה

יְהוָהוּוְהַיְהוּוּ: יהו רצון שיתקשרו דברי החכמה בליבי

ו' (דאיה יה"ו) אֵלֶיךָ לְמַד הַא יוֹד מִם

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת מערב

והי

המשכת שפע אור אין סוף ב"ה וב"ש < לאבי"ע

אור איך-סוף

יהוה

דבקות

דוכרא (נוק')
אין סוף | שכינה הכוללת כל
ב"ה | העולמות ונשמות ישראל
יאהרונהי

וכולם נכללים בשורשם - בא"ס ב"ה

המברך את עמו ישראל בשלום אמין ^{יהוה הוה ויהוה הוא ושמו אחד} יאהרונהי:

יהיו אל לרצון כתר אמרי פי = שדי הוה והגיון לבי לפניך

עד אור א"ס. יהוה ^{יהוה הוה ויהוה הוא ושמו אחד} יאהרונהי לפשט אור א"ס ב"ה ע"פ הבריאה כולה צורי

להכניע נחש עלי צור ונאלי הארה למב"ד ומב"י:

אנא יהוה ^{יהוה הוה ויהוה הוא ושמו אחד} יאהרונהי אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עוֹד מִלְבָּדוֹ} יאהרונהי ואלהי אבותינו.

תבא לפניך שכינה תפלתנו שלא תדחה. ואל תתעלם מלכנו

מתזנותנו תבוא מתוקנת בסוד חנון. שאין אנחנו עיי פנים וקשה

עָרַף לומר לפניך יהוה ^{יהוה הוה ויהוה הוא ושמו אחד} יאהרונהי אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עוֹד מִלְבָּדוֹ} יאהרונהי

ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא זטאנו. אבל

זטאנו בשוגג. עיינו במרידה. פשיענו להכעיס.

אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

וידי בסוד כ"ב אותיות והם תיקון קילקולי האותיות ומרכבותיהם. ככה ככוח הוידי להעלות החטאים לאימא ולהתבטל שם. וצריך זהירות גדול. כי אם נעשה בתשובה הוא תיקון גדול ואם לאו הוא קילקול גדול בסוד זבח רשעים תועבה.

כשתאמר הוידוי, אז על כל מלה ומלה שתאמר אשמנו בגדנו, תכה באגרופך על הלב (סח"כ כ"ז הכאות < כ"ב ומנצפ"ד), להורות כי הוא גורם להעלות החסדים למקום הסתום, והחסדים יורדין ומתגלין בחוזה, ואז הם מתגלין שם במקום הלב. ולפי שסוד היד ימנית, הוא סוד ה"ח בשרשן העליון, לכן יכה ביד ימינא שם, ויכוין לנענע החסדים ממקומן, ולהורידן במקום הגלוי.

וידוי = ל"ו אותיות:

יהוה, יוד הה וו הה, יוד ואו דלת, הה הה, ואו ואו, הה הה

ערבית: יוד הה וו הה, יאהלוההים

שחרית: יוד הה וו הה, יאהלוההים

מוסף: יוד הה וו הה, יאהלוההים

מנחה: יוד הה וו הה, יאהלוההים

נעילה: יוד הה וו הה, יאהלוההים

ה"ם חורבן הנהר – שהשפע אינו נמשך בסוד אשם – "שומו שמים".
אשמים אנחנו ואין התנצלות. גרמנו שממוזן וריקנות לנפשנו.

אֲשַׁמְנוּ

"בגדה יהודה" – המשכת היסוד לעורלה.

לא הכרנו טובה, והשבנו רעה תחת טובה לקב"ה ולחברינו.

אכזבנו שמיים במעשינו. שבנו על קיאנו.

בְּגַדְנוּ

עושק הניצוצות של הקדושה ביד הס"א. לקחנו בכח מחברינו,
גזלנו מהרבים, וגזלנו שינה. גזלנו מזמננו וביטלנו תורה. לא ברכנו
ברכה ראשונה ואחרונה. ברכנו ברכות לבטלה.

גָּזַלְנוּ

פגם יסוד נוק'. פגמנו בה' מוצאות הפה.

השבנו ואמרנו שעבודתינו לשוא. הוצאנו דיבה רעה

ואחד כפה ואחד כלב. השבנו ודברנו לשון הרע

והוצאנו שם רע עלינו, על חברינו, על שמיים, על עדות

בישראל.

דִּבְרֵנוּ רָעָה

וְלִשׁוֹן הָרֶעַ

עיוות הדרכים ההולכים אל המשרתים. עוותנו וקלקלנו מה שהיה
ישר. מנענו הטוב מבעליו.

הִעֲוִינוּ

חזק הס"א.

גרמנו לאחרים להיות רשעים. לא האהבנו מלכותו על חבריות.

וְהַרְשַׁעְנוּ

חזק עמלק הנקרא זדון.

עברנו עברות ברצון וזדון ומתוך רוע לב. עברנו על רמ"ח

מצוות עשה ושם"ה לא תעשה. ובמצוות דרבנן. זלזלנו כמצוות.

זָדָנוּ

המשכת התורה להוין.

המסנו חבריות, הכרחנו חברינו למכור לנו.

זָמְסָנוּ

כיסוי השקר על כל הבריאה.

נמפלנו והתחברנו לעוברי עבירה. חברנו טוב

ורע ונתנו כח למקטרג. שקרנו במצח נחושה.

טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמְרָמָה

הגעת הפגם לאימא הנקרא עצת ה'.

יעצנו עצות רעות לפרט ולכלל כדי להכשילם

או על מנת להרויח. שמנו מכשול בפני עיוור.

יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת

קלקול כח התיקון. כזב מקלקל התפילה שלא להתקבל – החלשת כח
הפה, הכנסנו צלם בהיכל. דברי שקר וכזב. ענינו אמן יתומה והטופה.

כָּזַבְנוּ

הגברנו כח הס"א. הכועס כעובד עבודה זרה. עשינו עצמנו במה
ומרכבה לס"א. שכחנו והתעלמנו שיש אחד שצופה ומשגיח והכל
מאיתו יתברך.

כָּעַסְנוּ

חסרון התשובה וריחוק ממידת ההכנעה.

שחוק ולעג על/עם בני אדם. קלקלו הלימוד בליצנות. ישבנו במושב

לצים. הלבנו וביישנו לאחרים בשחוק. דחינו וביישנו אחינו בשל

מוצאם ועדתם.

לִצְנוּ

סוד המרידה בעוונותינו קלקלנו כל סדר המאורות שאין היכר עוד

בין עליון לתחתון בסוד "בת קמה באמה". כי אין נתקנים התחתונים

מן העליונים. פרקנו עול. החסרנו תפילות ומיעטנו השפע. התנאינו

על חבריות וכלפי שמיים בפנימיות ובחיצוניות. רדינו והפלנו חיתנו

על אחרים ובפרט על בני ביתנו.

מָרְדָנוּ

החלשנו כח השכינה.

מָרִינוּ דְבָרֶיךָ

סרבנו לשמוע בקול ה' ית'. הכנסנו עצמנו בד' כיתות שאינן מקבלים פני שכינה. לא שכנו בתשובה. קלקלנו עצמנו בגלגולים השונים במקום לתקן.

נִאֲצָנוּ.

הרחקנו הנשמה משורשה. הכעסנו את ה' בעוונותינו.

נִאֲפָנוּ.

פגמנו במחשבה וערכנו קודש בחול. שעמנו וכלאיים. כל איסורי עריות ואביזריהו במחשבה, כדיבור, במעשה ובראיות אסורות ופגמנו בכל החושים.

סָרְרָנוּ.

ערבנו את הרע במחשבה. סרנו מעבודתו ית' וסרחנו. עברנו על כ"ד פגמים שעליהם שמים מנדים.

עָוִינוּ.

לכתה באורחות הס"א. עברנו במזיד למלא תאוותינו.

פָּשַׁעְנוּ.

הגיעו הדברים להיות בלי תיקון – בסוד פשע. עברנו במרד ולהכעים. פרקנו עול תורה ומצוות.

פָּנַמְנוּ.

באות ברית קודש וז"ל מסרנו שפע להיצונים. הקשנו עצמנו לדעת. פגמנו בעולמות ובשמות הקודש. התפללנו בעת שהיינו צריכים לנקבנו, ובנוף לא נקי וטהור. התפללנו מהפה ולחוץ ולא השגחנו בה. ישננו והפחנו עם תפילין. אכלנו מאכלות אסורות ולתאבון ופגמנו בסעודות הרשות.

צָרְרָנוּ.

נגד הקדושה. וכן בין אדם לחברו.

צָעֲרָנוּ אֵב וְאִם.

הפרדו בין ז"א לנוק'. צערנו לקבו"ש. צערנו לבריות ולבע"ה. לא שמנו מורא שמיים לנגד עינינו. לא זכרנו חורבן ביהמ"ק וירושלים.

קִשִּׁינוּ עֲרָף.

התחבר הס"א מכה הארת העורף. קשינו עורפנו מלקבל תוכחה, תלינו העונש במקרה ולא הזרנו בתשובה. קטרגנו על חברינו ועל כלל ישראל. הפשנו להקל ולהתחמק.

רְשַׁעְנוּ.

נעשה מרכבה לס"א. עשינו מעשי רשעים. התחזינו לצדיקים וחסידים.

שָׁחַתְנוּ.

חוזק הס"א ממה שמקבל מ-ב' נקודות – פנים ואחור. פנים בסוד השחתת הזרע, אחור בסוד תועבה. שחתנו בכל דבר ערווה ומעשי תועבה. שחתנו את הבריאה.

תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיִנוּ**וְתַעֲתַעְנוּ.**

בסוד עובדי ע"ז שעולים לקדושה בלי תיקון בסוד כמתעתע. תעינו בדרכנו ובבכירתנו, ונחמנו עצמנו בדברי שקר. הורינו הוראת שקר, פסקנו הלכה בגאווה ובטעות. הורדנו ניצוצות קודש לשאול תחתית. התעינו את האחרים. פתחנו לעצמנו פתח להטמא.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.

מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטק האלהים מצא את עונו עבדיך ואתה צדיק

על כל הבא עלינו נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמינו.

כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנֹחֲנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

המשך התפילה מכאן ועד "אלהי עד שלא נוצרתי" נאמר בכל התפילות

חויך מתפילה נעילה. בתפילת נעילה יש לדלג מכאן ועד לתוספת

המיוחדת לנעילה המובאת להלן.

בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים.

מַה יוֹד הָא וְאוּ הָא תִּקּוֹן הַתְּשׁוּבָה בְּאִמָּא **נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב**
מְרוֹם עֵיג הַדִּיקְנָא, וּמָה נְסַפֵּר הַסְפֵּר שֶׁל הַיְסוּד **לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן**
שְׁזָקִים. הֵלֵא כָּל הַנְּסַתְרוֹת יָהּ וְהַנְּגָלוֹת וְהֵאָתָה
יְוִדְעַ הַבַּעַל תְּשׁוּבָה נִקְשֵׁר בְּמֹזֶל וְנִקְהָ בִּהַתְעוּרֹת אִי עֵי תְשׁוּבָה. בְּסוּד וּמִשְׁתֵּי אֵת
עוֹן הָאָרֶץ הֵיחֵא בְּיוֹם אַחַד. **אָתָּה יְוִדְעַ** בְּמֹזֶל "וְנִקְהָ" שְׂכֹלֵל הַכָּל וּמִשֶּׁם נִקְיוֹן
הָעוֹנוֹת עֵי אִמָּא **רְזֵי עוֹלָם יָהּ וְתַעֲלוֹמוֹת סְתָרֵי כָּל זָוֵי.**
אָתָּה זָזֶפֶשׁ כָּל זְזָרֵי בְּטָן שְׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל **רוּאֵה כְּלִיוֹת** יַעֲצוֹת
אוֹתוֹ לִימִין וּלְשֹׂמַאל בְּסוּד חֶסֶדִים וּגְבוּרוֹת וְלֵב לֵב מִקּוֹם קִשֶׁר הַהִנְהֻגָה וְהַכְּלִיּוֹת. **אַיִן**
דְּבַר נְעֵלָם מִמָּךְ בְּמִלְכוּתְךָ, **וְאַיִן נְסַתֵּר** בְּבִי"ע **מִנְנֶנֶךָ עֵינֶיךָ**
עֵינֵי ה' בְּסוּד פֶּתַח עֵינַיִם שְׁחֵא הַמְּלָכוֹת, וּמִשֶּׁם הַהִשְׁגַּחָה בְּכָל בִּי"ע:

יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה הַיְהִי הוֹוֵה וַיְהִי **אֵלֵהֶינוּ** יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יֵאֱהָלוּהֶם אוֹן עוֹד מַלְבְּדוֹ **וְאַלֵּהִי**
אַבּוֹתֵינוּ:

שְׁתַּמְזְזוּל לָנוּ אֵת כָּל זָזֶטְאָתֵינוּ פְּנָמִי הַנֶּפֶשׁ. **אַלְף הָהָּ יוֹד הָהָּ**
וּתְכַפֵּר לָנוּ אֵת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ פְּנָמִי הָרוּחַ. **אַלְף הָהָּ יוֹד הָהָּ**
וְתַמְזְזוּל וְתִסְלֹז לְכָל פְּשַׁעֵינוּ פְּנָמִי הַנְּשֻׁמָּה. **אַלְף הָהָּ יוֹד הָהָּ**

וְיִהְיֶה כּוֹלֵם לּוֹכוּיּוֹת וּמִצְוּוֹת.

עַל סִדֵּר א"ב. בְּסוּד הָאִיבְרִים בְּפִרְטָא, בְּסוּד הַפְּנָמִים הַתְּלוּיִים בְּהֵם. וּבְאִמּוּרֵתוֹ נִתְקַנֵּים בְּסוּד
הַתְּשׁוּבָה – בְּאוֹר אִימָא.

וְיִדּוּי = לִ"ו אוֹתִיּוֹת:

יְהוָה, יוֹד הֵה וּו הֵה, יוֹד וְאוֹ דֶלֶת, הֵה הֵה, וְאוֹ וָאוּ, הֵה הֵה
עַרְבִית: יוֹד הֵה וּו הֵה, יֵאֱהָלוּהֶם
שְׁחָרִית: יוֹד הֵה וּו הֵה, יֵאֱהָלוּהֶם
מוֹסַף: יוֹד הֵה וּו הֵה, יֵאֱהָלוּהֶם
מִנְחָה: יוֹד הֵה וּו הֵה, יֵאֱהָלוּהֶם

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַנָּס:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דָּעֵת:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָעֵת וּבְמַרְמָה:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פָּה:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָרוּן:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָזֶק יָד:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּטָמְאָת שְׁפָתַיִם:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרֶעַ:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדַעִים וּבְלֵא יוֹדַעִים:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּכֹזֶשׁ וּבְכֹזַב:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ:

עַל זָזֶטְא שְׁזָזֶטְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַזִּיד:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עֵינֵינוּ:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁקָה וּבְמַרְבִּית:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיזֵן שְׁפֹתוֹתֵינוּ:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְרָא:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעְדֵי רַגְלִים לְהִרְעֵי:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרְפֵי:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְנָה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת יָד:
ע"ם דאור חוזר דאבא. על סדר תשר"ק:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְנַת זִנָּם:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלִים מְמַהְרֹת לְרוּץ לְרַעְהָ:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹי עַרְפֵי:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּצוּאָר עֵתֶק:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְרִיקַת עַל:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מְצוּז:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִנְסִיָּה שְׁלֵא לְשֵׁם שָׁמַיִם:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹהָרָא:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאָת רַעִיזֵנוּ:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הַשֵּׁם:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִיעוּד עֲבָרָה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹצָאת דְּבָה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבְרִים בְּטָלִים:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִאֻוָּה וְבוּז:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגוּל זָה וּבְגִלְגוּלִים אֲחֵרִים:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲכִילַת אֲסוּר:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִלְוֹת עֵלְוָה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִלְוֵי שְׁפָתַיִם לְהַעֲבִיר חֲסִ"א:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִלְוֵי קָרְבָּן עוֹלָה וְיִוְרָד:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁקָה וּבְמַרְבִּית:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיזֵן שְׁפֹתוֹתֵינוּ:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְרָא:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעְדֵי רַגְלִים לְהִרְעֵי:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרְפֵי:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְנָה:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת יָד:
ע"ם דאור חוזר דאבא. על סדר תשר"ק:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְנַת זִנָּם:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלִים מְמַהְרֹת לְרוּץ לְרַעְהָ:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹי עַרְפֵי:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּצוּאָר עֵתֶק:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְרִיקַת עַל:
עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מְצוּז:

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תְּלוּי וְאֲשֶׁם וְדָאֵי בְסוּד
סרכה תלויה שאינה מכבדת כ"כ.:

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מְרֵרוֹת:

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים אהיה, אלף הה יוד הה
עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים: אלף למד פא. הה הה,
יוד ואו דלת. הה הה

לתקן העוונות הסותמים ההשפעה בכח הקטרוג

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתוֹת מְשָׁנוֹת:

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת וְעִרְיָרִי:

מיתה בידי אדם, להחזיר הבנין המקולקל, והוא במלכות.

עַל זֹטְאִים שְׂאֲנֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה יצייר כי מטילים אותו מגובה ב' קומות ונחבט בהוהו ומת.

שְׂרָפָה יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ופותחים פיו במכשיר, ומטילים בתוכו עופרת רותחת ומת.

הָרָג יצייר כי עורפים ראשו בהרב ומת.

וְזִזְנָק יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ו ב' העדים מושכים בסודר הכרוך בו ונחנק.

עַל מַצּוֹת עֲשָׂה. וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּם
קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאִיז בָּם קוּם עֲשֵׂה. בֵּין שְׁנַלְוִיִּים לָנוּ.
וּבֵין שְׁאִינָן גְּלוּיִים לָנוּ. אֶת שְׁנַלְוִיִּים לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם

לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{היה הוה ויהיה} יֵאָהֲדוּנְהִי ^{היה הוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה הוא האלהים} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. ^{או עוד מלבדו}
וְהוֹדֵינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שְׁאִינָן גְּלוּיִים לָנוּ. הֵם גְּלוּיִים

וַיְדוּעִים לְפָנֶיךָ, כִּי הִכַּל גְּלוּי וְצָפוּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{היה הוה ויהיה} יֵאָהֲדוּנְהִי ^{היה הוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ. ^{הוא ושמו אחד}

כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הַנְּסֹתֶרֶת לִיהוָה ^{היה הוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ. ^{הוא ושמו אחד}
וְהַנְּגַלֶּת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סוֹלֵוֹזָן נִי שַׁעֲרֵי בֵינָה לְיִשְׂרָאֵל
וּמוֹזֵלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵינָן לָנוּ מֶלֶךְ מוֹזֵל
וְסוֹלֵוֹזָן הֵם"א ה"ם מלך זקן וכסיל אין לה שליטה ביום זה בשביל הארת אימא

מכאן ידלג בערבית שחרית מוסף ומנחה עד ל"אלהי, עד שלא נוצרתי"

תוספת לתפילת געילה

בְּשֵׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְּנֵי אֱלֹהֵי כִּי עֹנֵתֵינוּ רָבוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתֵנוּ גְּדֻלָּה עַד
לְשָׁמַיִם.

מָה יוֹד הָא וְאוּ הָא תִּיקוֹן הַתְּשׁוּבָה בְּאִימָא נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מְרוֹם עֵינֵי הַדִּיקָנָא, וּמָה נְסִפֵּר הַסֵּפֶר שֶׁל הַיְסוּד לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁזָקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסֹתֶרוֹת יֵה וְהַנְּגַלֶּת וְהָאֵתָה
יְיֹדֵעַ. מָה יוֹד הָא וְאוּ הָא אֲנֹזְנוּ. מָה זִינֵינוּ בְּמוֹחֵינוּ. מָה זִסְדֵּינוּ
בְּחִסְדֵּינוּ. מָה כֹּזְנוּ בִּיְסוּד. מָה גְּבוֹרְתָנוּ בְּגִבּוֹרָה. מָה נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ

יְהוָה ^{היה הוה ויהיה} יֵאָהֲדוּנְהִי ^{היה הוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה הוא האלהים} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא ^{או עוד מלבדו}

כָּל הַגְּבוּרִים המאירים באור גדול **כְּאִין לְפָנֶיךָ** כשאתה מחזירם לשורשם.
וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם במלכות **כְּלֹא הָיוּ**. וְזֻזְכָּמִים בחכמה **כְּבָלֵי מִדְּעַ**.
 וְנְבוֹנִים התפשטות הדעת **כְּבָלֵי הַשָּׂכֶל** בבינה. **כִּי כָל מַעֲשֵׂינוּ**
תָּהוּ מעד עולם התווה הוא גוף האדם. **וַיְמִי זַיִינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ** חיצונית
 בסוד הכלים. **וּמוֹתָר** נשמה **הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין** אינה מחזרת הגוף
 לכוננות אור. **כִּי הַכֹּל הֶבֶל** הנהגה חיצונית:

אֲתָה הַבְּדִלָתָ אָנוּשׁ מֵרֵאשׁ. וְתַכִּירָהוּ לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ. **כִּי מִי**
 בהשראת הקדושה בנשמה לתקו תיקוני המאורות. **יֹאמֶר לָךְ מַה תַּפְעַל**. וְאִם
יִצְדַק מַה יִּתֶן לָךְ כי אין הבורא צריך לבריתו אלא תיקון הוא לתחתונים שכד
 רצה המאציל ב"ה. **וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה יִאֱהָרוּנָהּ** היה הוה ויהי **אֶלְהֵינוּ** יאהרונהי הוא ושמו אחד
בְּאֵהָבָה אֶת (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם
 סְלִיחוֹת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמִזִּילָה.
 וּלְסְלִיחוֹתָהּ. וּלְכַפְּרָהּ. וּלְמִזִּילָה בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִזְדַּרְלָה
 מֵעַשְׂקֵי יָרִינוּ כי העושק של הקדושה גורם היות החוטא נעשק מן ה"ס"א גם הוא, וכח

התשובה בסוד ימין מקרבת מעלה אותו ומתקרב, שיוכל אח"כ לעשות טוב. **וְנָשׁוּב**
לַעֲשׂוֹת זִקְיָה רְצוֹנָה בְּלִבְבֵי שָׁלֵם. וְאֲתָה בְּרִזְמוּיָה הַרְבִּים רְחוּם
 עֲלֵינוּ. **כִּי לֹא תִזְפֵּץ בְּהַשְׁחָתָת עוֹלָם**. שֶׁנֶּאֱמַר: **דַּרְשׁוּ יְהוָה**

יִאֱהָרוּנָהּ היה הוה ויהי הוא ושמו אחד **בְּהַמְצָאוֹ** קראוהו בהיותו קרוב: **וְנֶאֱמַר: יַעֲזֹב רָשָׁע**
דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אִוֵּן מִזְשֻׁבְּתָיו. וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוָה היה הוה ויהי הוא ושמו אחד **וַיִּרְוַחְמֵהוּ**
וְאֵל אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו **כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: וְאֲתָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת**
זִמְנוֹן וְרוֹחוֹם אֶרְךָ אַפִּים וְרַב זָסֵד וּמִרְבֵּה לְהַטִּיב. וְרוֹצֵה אֲתָה
בְּתַשׁוּבָתָן שֶׁל רָשָׁעִים. וְאֵין אֲתָה זֹפֵץ בְּמִיתָתָן. שֶׁנֶּאֱמַר: **אֱמַר**
אֱלֹהִים זִי אֲנִי נְאֻם אֲדָנִי יְהוָה. אִם אֲזַפֵּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע **כִּי אִם**
בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְזָזָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּלְמָה
 תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: **נֶאֱמַר: הַזֹּפֵץ אֲזַפֵּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדָנִי**
יְהוָה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְזָזָה: וְנֶאֱמַר: כִּי לֹא אֲזַפֵּץ בְּמוֹת
הַמֵּת נְאֻם אֲדָנִי יְהוָה. וְהַשִּׁיבוּ וְזָזוּ: **כִּי אֲתָה סוֹלְחוֹן לְיִשְׂרָאֵל**
וּמוֹזִלָּן לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלָּךְ מוֹזֵל וְסוֹלְחוֹ:

עד כאן לתפילה נעילה.

מכאן והלאה יש לאמר בכל התפילות:

אֱלֹהֵי. **עַד שְׁלֹא נִזְכַּרְתִּי** כי אין זכות לנשמה שלא תקנה הגוף, שהוא
 החיצוניות **אֵינִי כְּדָאֵי**. וְעַכְשָׁו שֶׁנִּזְכַּרְתִּי כְּאִלוֹ לֹא נִזְכַּרְתִּי
 שאעפ"כ לא נתקן. **עָפָר** כי לא נתקן והוא שולט **אֲנִי בְּזוּיִי**. קַל וְזָמַר

שחזור הגוף להחרב, והרי אין תיקון הנשמה שלם **בְּמִיתָתִי**. הרי אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה ^{היה הונה ויהיה} ^{יאהרונה} ^{הוא ושמו אחד} אֱלֹהֵי ואלהי אבותי, כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה
 מפני הרע שיש בגוף וְכִלְמָהּ, וְצָרִיךְ הָיִיתִי לומר שוב לא
 אֶעֱשֶׂה, לֹא כִּי יִנְרְתִי מֵהֵיזָר הָרַע כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאֲנִי
 בָּשָׂר וָדָם וְלֹא אוכל לו. וְאִזְ הָיִיתִי מוֹסִיף עַל זִטְטָאתִי
 פֶּשַׁע. אֲבָל, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{היה הונה ויהיה} ^{יאהרונה} ^{הוא ושמו אחד} אֱלֹהֵי
 ואלהי אבותי, שְׁלֵא אֲזַטְטָא עוֹד. ומה שִׁזְטְטָאתִי לְפָנֶיךָ
 מִזֶּזֶק בְּרוֹזְמִיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִיךָ וְזוֹלָאִים
 רְעִים לְהַנְצֵל מֵהִיכָרִים, וְכֹל הַזִּזְמָה הַיּוֹרֶדֶת לֹא תִגְרוֹם לִיסוּרֵיךָ חַיִּים:

אֱלֹהֵי התלבשות רגלי דמלכות דאצילות למוחין בנשמות - עיקר שכונה בתחתונים.
יִצְוֹר לְשׁוֹנֵי יְסוּד מֵרַע, וְשִׁפְתוֹתַי נִצַּח וְהוֹד מִדְּבַר מֵרָמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תָדָם חֲחֹרֶת הָרַע לְטוֹב וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכֹל
תְּהִיָּה מהרה והתדבקות. פְּתוּחַ לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ ר"ת יב"ק תיקון מחשבה דיבור
 מעשה וְאֲזַרֵּי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּךְ נַפְשֵׁי כסא ומרכבה בתרי"ג אברים לשכינה.
וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה הקמ"ם על"י לרע"ה עם ג' התיבות גימ' תרי"ג כנגד
 אד"ם בליעל מֵהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מִזִּשְׁבוֹתָם.
 יְהִי כְּמִן לְפָנֵי רִוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה דוֹנָה:

קָבַל רַחֲמֵיךָ. עִמָּךָ שׁוֹבְבֵנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא (קרי"ע שט"ז):

עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה
 לְמַעַן שְׁמַרְךָ.
 עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה
 לְמַעַן יְמִינְךָ.

עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה
 לְמַעַן תוֹרָתְךָ.
 עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה
 לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ.

לְמַעַן יִזְלָצוּן יְדֵי־דִיךָ רַחֲמֵיךָ יְהוָה. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי.

פְּנֵה אֵלַי וְהַנְנִי תִגְהַ עוֹד לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אִמְתְּךָ:
 אֵל יֵשֵׁב (אֲזַבּוּנָה) דָּךְ נִכְלָם עֲנִי וְאֲבִיוֹן יִחַלְלוּ שְׁמֶךָ:

יְהִיו אֵל לְרַצוֹן כְּתַר אִמְרֵי פִי = שְׂדֵי הוֹיָה וְהַנְיִוֹן לְבָבִי = יב"ק
 לְפָנֶיךָ עַד אִמְרֵי אִ"ם. יְהוָה ^{היה הונה ויהיה} ^{יאהרונה} ^{הוא ושמו אחד} לְפִשְׁטֵי אִמְרֵי אִ"ם ב"ה ע"פ הַבְּרִיאָה כוֹלָה
 צוּרֵי לְהַכְנִיעַ נַחַש עָלַי צוֹר וְנִאֲלִי הַאֲרָה לְמַבְד' וּמַבְד' י:

אח"כ תפסע ג' פסיעות, פסיעה אחר פסיעה דווקא, ולא להתפשט הרגלים ולא להרחיב. וכוננת הדבר, כי הלא
 בעמידה אתה באצילות, ואתה מזווג חתן וכלה, לכן בעת הזיווג אתה פוסע לאחוריק ומתרחק משם, והם ג'
 פסיעות, נגד ג' עולמות - בריאה יצירה עשיה. פסיעה א', להוריד מאצילות לבריאה. פסיעה ב', להוריד
 מבריאה ליצירה. פסיעה ג', להוריד מיצירה לעשיה:

יִכְרַע (גוף וזנב), וּבַעוּדוֹ כוֹרַע (כל פסיעה כשיעור כף רגלו) יִכוּון:

המשכת התיקון בנפרדים שהמלכות נשמה להם - בנשמות ובמלאכים.

פְּסִיעָה א':

עוֹקֵר רִגְלוֹ הַשְּׂמֵאלִית

וּמַכּוּון לְהוֹרִיד שְׁפַע מֵאֲצִילוֹת < לְבְרִיאָה.

פסיעה ב':

עוקר רגלו הימנית ומכוון
להוריד שפע

מבריאח < ליצירה.

פסיעה ג':

פוסע ברגלו השמאלית ומכוון להוריד שפע
מיצירה < לעשיה.

קודם שיוזקוף יפנה פניו לצד שמאלו

עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם ספריא"ל יאהרונהייזקוף לצד שמאלו. **בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרוֹזְמָיו יַעֲשֶׂה**יכרע לצד ימינו **שָׁלוֹם יאהרונהי**יזקוף לצד ימינו. **עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל**ישתחוהו לפניו כעבד הנפתר מרבו **וְאָמְרוּ אָמֵן יאהרונהי.**

יזקוף באימה ויראה.

השלמת תיקוני השכינה ומרכבותיה, עילויה ויחודה ע"י ישראל.
ונשלמו ג' בחינות שביחוד יב"ק שכנגדן ויסע ויבא ויט

מחשבה	מעשה	דיבור
קדושה	ברכה	יזודר
אהיה	ארני	יהוה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהרונהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַבְּחָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן זִלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת זִקְנֵי רָצוֹנְךָ
וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם: